

SPIS TREŚCI

Bogdan Baran, <i>Tolstoja filozofia życia</i>	5
---	---

Wstęp	17
-------------	----

Rozdział 1

Podstawowa sprzeczność ludzkiego życia	35
--	----

Rozdział 2

Sprzeczność życia od dawna uświadamiana przez ludzkość. Oświeciciele ludzkości odsłaniali ludziom formuły na życie rozwiązujące tę wewnętrzną sprzeczność, lecz faryzeusze i sensaci ukrywają je przed ludźmi	40
---	----

Rozdział 3

Błędy sensatów	46
----------------------	----

Rozdział 4

Nauki sensatów pod pojęcie całego życia człowieka podstawiają widzialne zjawiska jego zwierzęcego istnienia i z nich wywodzą cel ludzkiego życia	49
---	----

Rozdział 5

Pseudonauki faryzeuszy i sensatów nie zapewniają ani objaśnienia sensu prawdziwego życia, ani wskazówek dla niego; jedyną wskazówkę w życiu stanowi jego bezwład pozbawiony rozumowego objaśnienia	53
---	----

Rozdział 6

Rozdwojenie jaźni ludzi naszego świata 60

Rozdział 7

Rozdwojenie świadomości zachodzi z powodu
pomieszania życia zwierzęcia
z życiem ludzkim 65

Rozdział 8

Rozdwojenia ani sprzeczności nie ma, pojawiają
się dopiero wraz z fałszywym nauczaniem 70

Rozdział 9

Narodziny prawdziwego życia w człowieku 74

Rozdział 10

Rozum jest tym uświadamianym sobie przez
człowieka prawem, według którego powinno
dokonywać się jego życie 78

Rozdział 11

Fałszywy kierunek wiedzy 81

Rozdział 12

Przyczyną fałszywej wiedzy jest fałszywa
perspektywa, z jakiej przedstawiają
się przedmioty 88

Rozdział 13

Poznawalność przedmiotów zwiększa
się nie w wyniku przejawiania się ich
w przestrzeni czy w czasie, lecz w wyniku
jedności prawa, któremu podlegamy wraz ze
zgłębianymi przez nas przedmiotami 93

Rozdział 14

Prawdziwe życie ludzkie nie jest tym, co zachodzi
w przestrzeni i czasie 100

Rozdział 15

Wyrzeczenie się dobra zwierzęcej tożsamości
jest prawem życia ludzkiego 106

Rozdział 16

Tożsamość zwierzęca jest narzędziem życia 110

Rozdział 17

Duchowe narodziny 114

Rozdział 18

Czego żąda rozumna świadomość 116

Rozdział 19

Potwierdzenie roszczeń rozumnej świadomości .. 121

Rozdział 20

Roszczenie osobnicze wydaje się nie do pogodzenia
z wymogami rozumnej świadomości 127

Rozdział 21

Potrzeba nie tyle wyrzeczenia się sfery
osobniczej, ile podporządkowania jej rozumnej
świadomości 131

Rozdział 22

Uczucie miłości jest przejawem działania
osobnika podporządkowanego rozumnej
świadomości 137

Rozdział 23

Przejawianie uczucia miłości niemożliwe dla
nierozumiejących sensu swojego życia 142

Rozdział 24

Prawdziwa miłość jest wynikiem wyrzeczenia
się dobra osobniczego 152

Rozdział 25

Miłość jest jedynym i kompletnym działaniem
prawdziwego życia 158

Rozdział 26

Starania ludzi o niemożliwą poprawę swojego
bytu pozbawiają ich możliwości jedyne
prawdziwego życia 163

Rozdział 27

Strach przed śmiercią jest tylko świadomością
nierozwiązanej sprzeczności życia 168

Rozdział 28

Cielesna śmierć unicestwia przestrzenne
ciało i czasową świadomość, lecz nie
może unicestwić tego, co składa się
na ośnowę życia: wyjątkowego stosunku
każdego bytu do świata 175

Rozdział 29

Strach przed śmiercią pochodzi stąd, że za życie
bierze się jedną maleńką jego część, za sprawą
fałszywego wyobrażenia ograniczoną 184

Rozdział 30

Życie jest stosunkiem do świata. Ruchem życia
jest ustanowienie nowego, wyższego odniesienia,
i dlatego śmierć jest wstąpieniem w nowe
odniesienie 189

Rozdział 31

Życie zmarłych nie kończy się na tym świecie ... 193

Rozdział 32

Zabobon śmierci bierze się stąd, że człowiek
miesza swe rozmaite odniesienia do świata 200

Rozdział 33

Życie widzialne jest częścią nieskończonego
ruchu życia 206

Rozdział 34

Nieobjaśnialność cierpień ziemskiego istnienia
najdobitniej dowodzi człowiekowi, że jego życie
nie jest życiem osobniczym, zapoczątkowanym
narodzinami i kończącym się śmiercią 214

Rozdział 35

Cielesne cierpienia stanowią warunek konieczny
życia i dobra ludzi 226

Zakończenie 233

Dodatek 1 235

Dodatek 2 238

Dodatek 3 240